

Samenvatting van de analyse van de uitspraak van de voorzieningenrechter in Kort Geding dd. 25 juni 2019, in de zaak van een mortuariumbeheerder vs. Uitvaart24.

De casus zoals geschetst in de uitspraak:

De mortuariumbeheerder wilde de nota direct naar de nabestaanden sturen, maar vroeg, bij gebrek aan de contactgegevens, de uitvaartverzorgster om de nota door te zenden. Deze zegde toe dit te zullen doen en benadrukte dat hij niet het debiteurenrisico zou overnemen. Vervolgens bracht de mortuariumbeheerder de nota toch direct in rekening bij Uitvaart24 en niet bij de nabestaanden.

Conclusies:

- De uitspraak van de voorzieningenrechter heeft alleen betrekking op deze zaak, waarin geen overdrachtsformulier is getekend is, op grond van de (zoals uit de overwegingen blijkt gebrekkige) onderbouwing namens de mortuariumbeheerder;
- De rechter heeft zich niet uitgesproken over de verplichting van nabestaanden om de kosten van koeling en verblijf in het mortuarium te betalen;
- De rechter weerspreekt niet dat de mortuariumbeheerder zaakwaarnemer is en daarmee gehouden is om ook zonder opdracht van nabestaanden het lichaam te bewaren en te conserveren (al is door een fout in een eerste versie van de uitspraak die indruk gewekt);
- Daarmee staat de verplichting van nabestaanden tot betaling van de kosten van koeling en verblijf in het mortuarium uit hoofde van zaakwaarneming recht overeind;
- De overweging dat het gewoonterecht niet van toepassing is aanvechtbaar, maar geeft in dit geval voor de VMG onvoldoende reden om hiertegen in beroep te gaan.